

Előszó a magyar kiadáshoz

A 21. században a fejlődés kulcsa a tudásmunkások produktivitásának robbanásszerű növekedése - ez tény. Mégis sokan boldogtalanok vagyunk a munkahelyünkön.

„Egész nap pörögtem, mégsem haladtam sehová... Azt sem tudom, hol áll a fejem, úszom a melóban... Mindjárt végzek, csak még pár levelet el kell küldenem... Mire megválasztam egy üzenetet, kaptam 10 másikat.” ismerős helyzetek. Az e-mail csodálatos találmány, amely lehetővé tette, hogy azonnal információt cseréljünk bárkivel a bolygón - függetlenek lettünk tértől és időtől is. A történetnek azonban itt nem lett vége.

Az új technológia megoldja a régi problémákat, cserébe újakat generál.

Az e-mail (és az annál is agresszívebb azonnali üzenetküldés) bizonyos feladatokra szent Grál, de ha túl sokat használjuk, káros. Egyre gyakrabban összetévesztjük ugyanis a munka megszervezését (e-mailezés) a valódi munkával. Megkérdőjelezni azonban nehéz a létezését, hiszen a mai dolgozó generáció számára ez egy alapvetés, adottság.

Nem ismerjük az e-mail előtti világot.

A ShiwaForce szoftverfejlesztő vállalatként indult, így nálunk már a kezdetekkor is megvolt a zsigeri feszültség, hogy ha nem helyezük megfelelő pozícióba az eszközeinket, folyamatainkat, akkor azok nem segítenek, hanem gátolni fognak minket az eredményes munkában, noha közben esetleg azt érezzük, hogy mindvégig serényen dolgozunk.

A szoftverfejlesztés komplex, nagyon sok elemből álló folyamat, így nehezen tervezhető pontosan. Nem véletlen, hogy Cal Newport is e tevékenységgel példálózva mutatja be, hogyan lehet megőrizni a fókusz tudásalapú szervezetben. Az agilis keretrendszerekben edződött veterán fejlesztőinknek hiába küldözgetnénk e-maileket, aligha fog kiesni a ritmusból, észre sem vennék talán. Ők a feladatkezelő és tudástár alapján pontosan tudják, hogy mit kell épp csinálniuk. Megadjuk a dedikált időt a munkaszervezésre, és így minden más idő zavartalanul a valódi munkáé lehet, és mindenki tisztában van azzal, ő hogyan tudja megnyerni az adott napot.

Önmagában persze egy keretrendszer nem old meg semmit. Egy cég nem agilitásra vágyik, hanem az elmélyülten végrehajtott munka végtermékeire. A flow állapotot sem a jó érzés miatt szeretjük elsősorban, hanem, mert célokkal felvértezve értékteremtő, eredményes módon telik benne az idő. Sok vállalatnál azonban még mindig tabu a munkavégzés közbeni veszteségekről beszélni. Amikor mi szembenéztünk vele, hogy a feladatok közötti gyors és gyakori váltás mennyi veszteséget okoz, az számunkra letaglózó érzés volt.

Ma azonban már örülünk, hogy kimondtuk és nem okoz több frusztrációt. Így el lehetett kezdeni leszámolni a hatékonysággyilkos gyakorlatokkal. Soha nem volt cél, hogy ne használjunk e-mailt, de a hiperaktív csoporttudat lebontásával azt vettük észre, hogy önmagától is csökkent az ilyen típusú kommunikáció.

Tanácsadóként azt tapasztaljuk ügyfeleinknél, hogy még az e-mailezés visszaszorításánál triviálisabb kérdésekben is nehéz megtenni az első formabontó lépéseket. A felismerés után a biztonságot meg tudjuk teremteni mérésekkel, felmérésekkel, edukációval, rutinok begyakorlásával - ezáltal kikövevezve az utat az egyéni és a szervezeti változásnak, valamint a megfelelő eszközök bevezetésének.

Ez a könyv óriási segítség mindebben - kinyitja az időhorizontunkat, plasztikus példákon és történeteken keresztül szembesít minket a kényelmetlen valósággal, mégis végtelenül támogató és konstruktív marad, i

Cal Newport - E-mailek nélküli világ

Kapcsoljuk hát ki az értesítéseket, némítsuk le a mobilunkat, szabadítsunk fel pár órát a naptárunkban, és így induljunk el ezen az utazáson! Felszabadító érzés lesz, abban biztosak lehetünk.

Földházi Csaba

A ShiwaForce tanácsadásért és oktatásért felelős igazgatója